

det, idet det dog vil være til Gavn for den simple Befolkning, at Arbeideren kan faae Noget at bo i, som han kan kalde sit eget Hus, i Stedet for at han nu maa leie sig ind i en Stue. — Naar i Vædringsforslaget under Nr. 6 til § 4 Aarsaallet 1874 er foreslaaet forandret til 1875, saa har det jo ikke Meget at betyde, men jeg antager dog, at Forbuddet lige saa godt inden 1ste Januar 1874 kunde indberette, hvilken Fæstjord han anser det for nødvendigt at anvende til Skov. Heller ikke kan jeg finde det heldigt, at Ordene: „efter en tidligere lagt Plan og før 1ste Januar 1873“ skulle udelades. Naar det nemlig herimod bliver indvendt, at det kan vare 10 Aar, inden Forbuddet faar Gorden til Disposition, og at, forinden han faar det, kan han ikke lægge Planen, saa synes jeg ikke, at det har Noget at betyde, idet det jo dog allerede nu maa kunne paa-vises, hvor den Strækning ligger, som man vil have omdannet til et Skovparti, om man end ikke kan gjøre dette strax. Jeg kan derfor ikke stemme for dette Forslag. — Heller ikke kan jeg stemme for Vædringsforslag under Nr. 10, hvorefter § 5 skal udgaa. § 5 lyder jo paa, at der ikke kan fratages en Fæstegaard Eng, Gårdsekskov eller Løvsfjær, forsaavidt det maa anses for nødvendigt til Gaarden, det vil altsaa sige, for at en saadan Gaard kan anses tilstrækkelig til en Gaardmandsfamilies Underhold; og naar nu Vædringsforslaget vil have denne Paragraf udeladt, vil det altsaa blive tilladt Godseierne at fratage Gaarden Skov og Løvsfjær, selv om den derved bliver under 20 Tønder Land til Parten 24. — Naar det i Vædringsforslaget under Nr. 13 siges, at, naar Huslodder have været bebyggede i 10 Aar, kunne de fritages for Fæstetvang og benyttes til, hvad man vil, saa skal jeg derved bemærke, at der jo er mange Huslodder, der have været bebyggede i 10 Aar, som kun ere Leiehuse, og naar altsaa Noget ønskes at lægge dem sammen til en større Gaard, kan det jo meget let lade sig gjøre. Jeg kan derfor heller ikke stemme for dette Vædringsforslag. Derimod har jeg ikke Noget imod, om der i § 8 ind-

sættes de af Flertallet foreslaaede Procenter i Stedet for de Brokdele, der nu staa i Paragrafen. — Min Mening er altsaa den, at jeg hverken har kunnet følge Udvalgets Flertal eller dets Mindretal, men at jeg maa henholde mig til Regjeringens Forslag, og at jeg agter at stemme for dette uden nogen Vædring.

J. Andersen: Maa jeg bede om Ordet for en kort personlig Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Andersen: Jeg skal kun bemærke, at det vel forholder sig ganske rigtig, som den høitærede Formand sagde, at jeg ikke i Betænkningen har tilkjendegivet, at jeg ikke kunde tiltræde Flertallets Vædringsforslag, men dette er kun bevirket ved en Uagtsomhed fra min Side, idet jeg ikke betimeligt nok fik indleveret min Erklæring derom til Trykning. Efter Trykningen kom den ærede Ordfører til mig og spurgte mig om, hvorvidt jeg af denne Grund ønskede Betænkningen omtrykt. Men da det havde mindre Betydning for mig at faae dette udtalt i Betænkningen, og da jeg ikke havde nogen videre Bemærkning at gjøre end netop, at jeg fastholdt Regjeringens Forslag, saa fandt jeg ikke tilstrækkelig Anledning til at begjære en Omtrykning foretagen.

Indenrigsministeren: Ja, de tvende ærede Mindretalsmedlemmer, som nu sidst have havt Ordet, ere ganske vist mere konservative end jeg selv, idet jeg ikke tror at burde vægre mig ved at gaa ind paa de Vædringsforslag, som ere stillede af Flertallet, og som jeg endog tilbøielig maa erkjende for at indeholde Forbedringer i det Lovforslag, som jeg har tilladt mig at forelægge. Jeg kan altsaa forsaavidt ikke følge de tvende ærede Herrer, skjøndt jeg visstnok paa enkelte Punkter snarere stemmer med dem end med Udvalgets Flertal.

Jeg kan ikke Andet end beklage, ligesom jeg holder mig overbevist om, at det ikke er faa Medlemmer i denne Sal, som beklage